

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ यस्मिन्निति दशशतमित्यनेन सर्वगोधनं ददाति ज्ञेयं अन्यथा एकधेयं द्रुपदं प्रतिद्रोणगमनस्यासंभवः यद्वात्राविनीसंपदमभिलक्ष्यैतद्दानं द्रष्टव्यं पुत्रोत्पत्तिकाले तस्य
 द्रोणे हते कौरवार्थव्यक्तमभ्येति वासवः ॥ प्रत्तष्टरो मकूपाश्च संविभारथपुंगवाः ॥ २४ ॥ धनं जयगुरुं श्रुत्वा तत्र नादं सुभीषणं ॥ कएष कौरवादीर्णानिवस्थाप्य
 महारथः ॥ २५ ॥ निवर्तयति युद्धार्थं दधे देवेश्वरो यथा ॥ अर्जुन उवाच ॥ उद्यम्यात्मानमुग्राय कर्मणे वीर्यमास्थिताः ॥ २६ ॥ धर्मं तिकौरवाः शंखान्यस्य वी
 र्यसमाश्रिताः ॥ यत्र ते संशयो राजन्यस्तशस्त्रे गुरौ हर्ते ॥ २७ ॥ धार्तराष्ट्रानवस्थाप्य कएष न दतीति हि ॥ क्रीमंतं महाबाहुं मत्तद्विरदगामिनं ॥ २८ ॥ व्याघ्रास्य मु
 ग्रकर्माणं कुरूणामभयं करं ॥ यस्मिं जाते दद्रौ द्रोणो गवां दशशतं धनं ॥ २९ ॥ ब्राह्मणेभ्यो महाहंभ्यः सोऽश्वत्थामैष गर्जति ॥ जातमात्रेण वीरेण येनोच्चैः श्रवसा
 यथा ॥ ३० ॥ द्रुपताकं पिता भूमिलोकाश्च सकलास्त्रयः ॥ तच्छ्रुत्वा तर्हितं भूतं नाम तस्या करोत ददा ॥ ३१ ॥ अश्वत्थामेति सोऽघे शूरो न दति पांडव ॥ योऽन्यथा
 द्रुवाक्रम्य पार्षते न हतस्तथा ॥ ३२ ॥ कर्मणा सुनृशं सेन तस्य नाथो व्यवस्थितः ॥ गुरुमेव त्रपां चाल्यः केशपक्षे परान्धशत्रुः ॥ ३३ ॥ तन्न जातु क्षमे द्रोणि जानन्यौ
 रूपमात्मनः ॥ उपचीर्णो गुरुर्मिथ्या भवतारज्यकारणात् ॥ ३४ ॥ धर्मज्ञेन सतानामसो धर्मः सुमहान्कृतः ॥ चिरं स्यास्यति चाकीर्तिं त्रैलोक्ये स चराचरे ॥ ३५ ॥
 रामे वालिव धाद्यद्वंद्वो निपातिते ॥ सर्वधर्मोपपन्नो यसं मे शिष्यश्च पांडवः ॥ ३६ ॥ नायं वदति मिथ्येति प्रत्ययं कृतं वां स्त्वयि ॥ ससत्यं कंचुकं नाम प्रविष्टेन
 ततोऽनृतं ॥ ३७ ॥ आचार्य उक्तो भवता हतः कुंजर इत्युत ॥ ततः शस्त्रं समुत्सृज्य निर्ममो गतचेतनः ॥ ३८ ॥ आसीत्सु विह्वलराजन्यथा दृष्ट्वा विभुः ॥ स तु शो
 कसमाविष्टो विमुखः पुत्रवत्सलः ॥ ३९ ॥ शाश्वतं धर्ममुत्सृज्य गुरुः शस्त्रेण घातितः ॥ न्यस्तशस्त्रमधर्मेण घातयित्वा गुरुं भवान् ॥ ४० ॥ रक्षत्विदानीं सामात्यो
 यदि शक्तो सिपार्षतं ॥ ग्रस्तमाचार्यपुत्रेण कुन्देन हतं बंधुना ॥ ४१ ॥ सर्वे यं परित्रातुं न शक्यामो घपार्षतं ॥ सौहार्दं सर्वभूतेषु यः करोत्यतिमानुषः ॥ सोऽघे केशग्रहं श्रु
 त्वा पितुर्धक्ष्यति नो रणे ॥ ४२ ॥ विक्रोशमानो हि मयि भृशमाचार्यगृद्धिनि ॥ अपाकीर्य स्वयं धर्मं शिष्येण निहतो गुरुः ॥ ४३ ॥ यदागतं वयोभूयः शिष्टमत्यंतरं च नः ॥
 तस्येदानीं विकारो यमधर्मो यं कृतो महान् ॥ ४४ ॥ पिते वनित्यं सौहार्दाप्यिते वहि च धर्मतः ॥ सोऽल्पकालस्य राजस्य कारणाद्घातितो गुरुः ॥ ४५ ॥ धृतराष्ट्रेण भीष्मा
 यद्रोणाय च विशांपते ॥ विष्टष्टा पृथिवी सर्वासहपुत्रैश्च तत्परैः ॥ ४६ ॥ संप्राप्य तादृशीं दत्तिं सल्लतः सततं परैः ॥ अवृणीत सदा पुत्रान्नाम्नामेवाभ्यधिकं गुरुः ॥ ४७ ॥

यद्रोणाय च विशांपते ॥ विष्टष्टा पृथिवी सर्वासहपुत्रैश्च तत्परैः ॥ ४६ ॥ संप्राप्य तादृशीं दत्तिं सल्लतः सततं परैः ॥ अवृणीत सदा पुत्रान्नाम्नामेवाभ्यधिकं गुरुः ॥ ४७ ॥
 निर्धनत्वोक्तेः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ सत्यं कंचुकं सत्याभासमनृतं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ सौहार्दं द्वर्मतो गुरुत्वाद्वा द्विगुणः पितुरित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥